

Nr 367.

Godkänd av första kammaren den 15 juni 1917.

Godkänd av andra kammaren den 15 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion angående avlöningen för till tjänstgöring inkallad reservpersonal tillhörande marinen.

(Statsutskottets utlåtande nr 195.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att riksdagen ville besluta, att marinen tillhörande personal i reserven skall under inkallelse till tjänstgöring erhålla avlöning efter enahanda grunder, som äro gällande för arméns reserver av befäl och civilmilitär personal.

Kungörelsen angående antagning, utbildning och pensionering av befäl i flottans reserv stadgar i § 13, att officer i reserven skall under tjänstgöring vid flottan åtnjuta samma avlöning och övriga förmåner, som enligt stat eller eljest tillkomma officer vid flottans stam av motsvarande grad. Enahanda bestämmelser gälla beträffande officer i kustartilleriets reserv.

I förordningen angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal stadgas emellertid i § 16, att arméns motsvarande reservpersonal skall åtnjuta lön och dagavlöning med samma belopp som fast anställd personal av lika grad.

På grund av dessa bestämmelser kommer marinens reservpersonal att även uppbära inkvarteringsbidrag, ersättning för ved och ljus m. fl. förmåner, vilka icke komma likställd personal vid armén till godo.

Härtill kommer, att marinens reservpersonal är tillerkänd den del av avlöningen, som motsvarar stamofficers lön och inkvarteringsbidrag,

från och med den månad, tjänstgöringen börjar, till och med den, under vilken den upphör, medan avlöningsförmånerna vid armén beräknas för dag av tjänstgöringstiden med $\frac{1}{365}$ av årsbeloppet.

Av vad sålunda anförts framgår enligt riksdagens mening, att avlöningsförmånerna för reservpersonalen vid armén och marinen icke stå i bästa överensstämmelse med varandra.

Med stöd av § 46 riksdagsordningen har riksdagens vederbörande utskott över föreliggande motion infordrat yttrande av marinförvaltningen och chefen för marinstaben. Av en detta yttrande bifogad tablå framgår även att en väsentlig skillnad i avlöningshänseende förefinnes mellan marinens och arméns reservpersonal, såsom närmare framgår av följande sammanställning:

Reservpersonal.	Summa avlöning per år.	
	Vid marinen. Kr.	Vid armén. Kr.
Flaggman	11,755	10,555
Generalsperson		
Kommendör	9,090	8,190
Överste		
Kommendörkapten av 1:a graden	6,925	6,325
Överstelöjtnant		
Kommendörkapten av 2:a graden	6,425	5,825
Major		
Kapten av 1:a klassen	5,260	3,860
D:o av 2:a klassen	4,260	
Löjtnant	2,895	2,115
Löjtnant av 2:a klassen		
Underlöjtnant eller fänrik	2,115	1,815
Flaggunderofficer	2,481	2,112
Fanjunkare		
Underofficer av 2:a graden	2,153	1,630
Sergeant av 1:a klassen		

Anm. Inkvarteringsbidrag räknat efter lägre tariffen.

Riksdagen har ansett, att beträffande nu berörda avlöningsförmåner bör verkställas utredning avseende att bringa desamma i bättre överens-

stämmelse med varandra, än vad nu är fallet, och bör härvid särskilt tillses, att avlöning icke utgår för tid, då vederbörande personal icke fullgör tjänstgöring. Det vid armén tillämpade förfarandet att beräkna avlöningen med $\frac{1}{365}$ av årsbeloppet torde därför även vid marinen böra tillämpas.

På grund av vad riksdagen sålunda anfört, får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om utredning i syfte att bringa avlöningsförmånerna för arméns och marinens reservpersonal i närmare överensstämmelse med varandra.

Stockholm den 15 juni 1917.

Med undersätlig vördnad.